

siddende regering, dens pligt til at overholde grundloven og almindelig parlamentarisk praksis.“

Fra regeringens side var man villig til „at deltage i en drøftelse af disse problemer i et udvalg for at se, om det er nødvendigt at vedtage en beslutning herom, og også for at få fuld klarhed over, hvad der er tilsigtet med dette forslag. Det vil vel være den rimeligste måde at behandle et på så mange måder vanskeligt og indviklet spørgsmål på.“

I nogle modbemærkninger til udenrigsministerens udtalelser anførte *ordføreren* bl. a.:

„Det, det drejer sig om, er ikke spørgsmålet om, hvorvidt man har foretaget noget, som er i direkte strid med grundlovens § 18 eller andre af de paragraffer, den højtærede minister nævnte. Her er ikke spørgsmål om paragraffernes ord. Her er tale om en ganske bestemt ting: om man har foretaget en handling, der mere eller mindre foregriber den danske rigsdags frie stilling overfor den beslutning, som man til sin tid skal tage under hensyn til bestemmelsen i grundlovens § 18. Det er sagen, og derfor var kernen i de betragtninger, jeg gjorde gældende, også netop dette, at jeg tvivlede om, at nogen her i landet vil hævde, at Danmark står lige så frit overfor spørgsmålet til sin tid, når spørgsmålet bringes i relation til selve grundlovens § 18, efter at man principielt har tiltrådt enhedskommandoen. Det vil ingen sige, og her er det springende punkt. Hvis man erkender, at den danske rigsdag ikke står frit overfor spørgsmålet til sin tid, kan der ikke være tvivl om, at det er et spørgsmål, der burde have været fremdraget for offentligheden og behandlet her i det høje ting.“

Under den efterfølgende debat blev der også fra anden side givet tilslutning til, at spørgsmålet gjordes til genstand for udvalgsbehandling. *Viggo Starcke* (DR) og *Alfred Jensen* (DK) var principielt enige med forslagsstillerne vedrørende behandlingen af spørgsmålet om enhedskommandoen, men mente at formuleringen af forslaget til beslutning måtte overvejes nærmere.

Efter debattens afslutning afbrødes behandlingen, og forslaget henvistes til et udvalg på 15 medlemmer. Dette afgav 14. juni en beretning, hvori udtales: „Udvalget har i flere møder drøftet forslaget til beslutning, men der har ikke i udvalget kunnet opnås enighed om forslagets indhold. Derimod er man enedes om, at det i forslaget omhandlede spørgsmål bør optages til overvejelse i den kommende forfatningskommission.“

---